

รูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ: กรณีศึกษาบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ของมูลนิธิชัยพัฒนา

ยุพา วีระทรัพย์ และ สุชนนี เมธียธิน
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมทางน้ำ กรณีศึกษาบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก 22 คน ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่บ้านทุ่งรัก ประกอบด้วยมูลนิธิชัยพัฒนา หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดพังงา ที่กำหนดนโยบายและการพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยใช้การสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา สังเคราะห์ประเด็นที่มีความเป็นไปได้ในการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมทางน้ำ หลังจากนั้นทำการวิจัยเชิงปริมาณและทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำที่บ้านทุ่งรัก แล้วเก็บข้อมูลทางด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำที่บ้านทุ่งรัก โดยแจกแบบสอบถาม จำนวน 409 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีเชิงพรรณนา โดยใช้ความถี่ร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก ต้องจัดเตรียมบุคลากรของชุมชนให้มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ โดยการฝึกอบรมศึกษาดูงานให้ความรู้ด้านต่าง ๆ กับคนในชุมชน เช่น ฝึกเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี ฝึกเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น แหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานต้องปรับปรุงให้มีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยวจัดให้มีการบริหารจัดการทางด้านการท่องเที่ยวมีผู้นำด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน และรูปแบบการบริหารจัดการประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการ ได้แก่ การวางแผนการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีระบบ การจัดองค์กรของชุมชนเพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการท่องเที่ยวซึ่งกันและกัน การควบคุมคุณภาพของการให้บริการการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 2) การบริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว สถานที่พักอาศัย เส้นทางคมนาคม การขนส่ง สถานที่จำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสนับสนุนทางด้านองค์ความรู้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเพื่อนำมาวางแผนและปรับปรุงกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และ 3) การบริหารจัดการท่องเที่ยว

ของหน่วยงานภาครัฐที่มุ่งเน้นการประสานงาน และความร่วมมือของแต่ละหน่วยในทุกระดับ โดยเน้น
การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ และการบริหารงานแบบบูรณาการบริหารจัดการ
แบบเชิงรุก เพื่อบริการนักท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหาร / การจัดการการท่องเที่ยว / กิจกรรมทางน้ำ

Water Activity Tourism Management Model: A Case Study of Ban Thung Rak, Kuraburi District, Phang Nga Province

Yupa Weerasup and Suchonnanee Methiyothin

Graduate School of Commerce Burapha University

Abstract

This study was a qualitative research whose purpose was to study the management model of water tourism activities and it was also a case study of Ban Thung Rak, Kuraburi District, Phang Nga Province. There were 22 main data informants and stakeholders consisting of Chaipattana Foundation, Phang Nga government agencies involved in policy making and tourism development in Ban Thung Rak, tourism entrepreneurs, and tour guides in Ban Thung Rak. Opened-ended questions were used to interview all informants and content analysis was used to analyze the data. The data were then synthesized for possible issues to formulate water activities for tourism. Quantitative research and action research were then used by organizing water tourism activities at Ban Tung Rak. The information on tourists' opinions on water activities at Ban Thung Rak was then collected. 409 questionnaires were distributed and the data were analyzed by descriptive methods.

It was found that for water activities in Ban Thung Rak, tourism personnel should be prepared to organize water tourism activities by being trained, having field trips or being given knowledge concerning first aid and how to be good oarsmen or good guides. In addition, tourist attractions and infrastructure in Ban Thung Rak area should be upgraded to be accessible to welcome tourists. To tourism management, the community travel leaders should be prepared for tourist groups. Water management should consist of 1) management which includes systematic planning to provide services to tourists, community organizing water tourism activities, coordinating with government agencies and tourism entrepreneurs for exchanging tourist information among each other, quality control of tourism services and facilities; 2) tourism management of the community and people related to tourism to manage tourism activities, management of accommodation, transportation routes,

transportation, and community product outlets, support to the knowledge and information on tourism to plan and improve tourism activities to meet the tourists' needs; 3) government agencies' tourism management focusing on coordination and cooperation among all units at all levels and the emphasis is on supporting tourism activities and integrating proactive management to provide quality tourist services.

Keywords: Management model / Tourism management / Water activities

*Corresponding Author: Ms.Yupa weerasup, Public Enterprise Management, Graduate School of Commerce
Burapha University E-mail: yp4407@hotmail.com*

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ทำให้เกิดรายได้เข้ามาในประเทศของแต่ละปีมีจำนวนมาก ซึ่งถือเป็นรายได้หลักจึงก่อให้เกิดการจ้างงาน และการลงทุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ประกอบด้วยธุรกิจมากมายหลายประเภทที่เกี่ยวข้อง คือ ธุรกิจที่พัก ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจการบริการ ธุรกิจขนส่ง ซึ่งมีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นมีผลทำให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความเป็นอยู่ดีขึ้น อีกทั้งยังสามารถกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการใช้ทรัพยากร โดยเฉพาะทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม โดยอยู่ในรูปแบบสินค้าและการให้บริการการท่องเที่ยว ดังนั้นจึงได้มีการบรรจุแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 เป็นต้นมา ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ประเทศ หรือท้องถิ่นที่เป็นจุดหมายปลายทางของการเดินทางหรือการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรวดเร็วที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับผลิตผลทางการเกษตรและอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ดังนั้นประเทศต่างๆ ในโลกจึงตื่นตัวในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวในประเทศให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มีความต้องการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศของตนให้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศที่เพิ่มมากขึ้น หมายถึง จำนวนรายได้ของประเทศนั้นจะเพิ่มมากขึ้นด้วย (กรมการท่องเที่ยว, 2560)

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในฐานะเป็นกลไกหลักในการ

ช่วยรักษาเสถียรภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564 เพื่อเป็นแผนหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งที่ผ่านมาถึงแม้ประเทศไทยจะประสบภาวะวิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ การท่องเที่ยวของประเทศ แต่เมื่อผ่านพ้นวิกฤตไปแล้วนักท่องเที่ยวก็ยังกลับมาเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แสดงถึงความเชื่อมั่นที่นักท่องเที่ยวมีต่อประเทศไทย ในขณะเดียวกันภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวราคาถูก และการท่องเที่ยวไทยก็ยังมีปัญหาสะสมมาอย่างยาวนานที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวไม่ว่าจะเป็นปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว ความไม่พร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ทักษะและองค์ความรู้ของบุคลากรท่องเที่ยว ขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงปัญหาการบริหารจัดการของภาครัฐ และการบูรณาการการท่องเที่ยวไทย ได้เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐภาคเอกชน นักวิชาการ ชุมชน และภาคประชาคมในพื้นที่และภูมิภาค เพื่อร่วมกันระดมความคิดเห็นกำหนดทิศทางการพัฒนา และการปฏิรูปการท่องเที่ยวของประเทศ ภายใต้กรอบแนวทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558)

จังหวัดพังงา เป็นจังหวัดที่มีแนวชายฝั่งทะเลความยาวประมาณ 239.25 กิโลเมตร เหมาะสมต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา

โดยมีจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ (สำนักงาน
จังหวัดพังงา, 2556)

1. มีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
สู่ชายหาดสะอาดสวยงาม ภูเขา น้ำตก แหล่งปะการัง
ใต้ทะเลสวยงาม เช่น สิมิลัน, สุรินทร์ ภูมิทัศน์
อ่าวพังงาที่รู้จักในระดับนานาชาติและยังมีแหล่ง
ท่องเที่ยวอื่นครอบคลุมพื้นที่จังหวัด ทุกอำเภอ
มีรายได้จากการท่องเที่ยว ประมาณปีละ 3,901.44
ล้านบาท
2. มีความหลากหลายทางนิเวศ และ
วัฒนธรรมดั้งเดิม เหมาะแก่การเป็นแหล่งเรียนรู้
3. เป็นป่าชายเลนที่สมบูรณ์มากแห่งหนึ่ง
ของประเทศไทยเป็นแหล่งห้วงโซ่อาหารและแหล่ง
เพาะพันธุ์สัตว์ทะเลที่สำคัญ เช่น อ่าวพังงา
4. รัฐบาลได้กำหนดให้กลุ่มจังหวัดอันดามัน
เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพการท่องเที่ยวสูง
5. ตลาดการท่องเที่ยวในอนุภาคขยายตัว
เพิ่มมากขึ้น

ผู้วิจัยเห็นว่าบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัด
พังงา เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางนิเวศ และ
ยังมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวเป็นป่าชายเลน
ที่สมบูรณ์มากของประเทศไทยเหมาะสมในการ
พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมทางน้ำ จึง
ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการ
ท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ: กรณีศึกษาบ้านทุ่งรัก
อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา”

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยว
กิจกรรมทางน้ำ: กรณีศึกษาบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี
จังหวัดพังงา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษารูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยว
ด้วยกิจกรรมทางน้ำ หมู่บ้านทุ่งรัก ผู้วิจัยได้ทำการ
ทบทวนวรรณกรรม (Review Literature) เกี่ยวกับการ
บริหารจัดการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ โดย
การศึกษารูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยว
กิจกรรมทางน้ำในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อเป็นแนวทาง
ในการกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยว
กิจกรรมทางน้ำที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของ
บ้านทุ่งรักและได้ทำการศึกษาสถานการณ์ทางการ
ท่องเที่ยว ในพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัด
พังงา โดยเข้าไปสำรวจและลงภาคสนามเก็บข้อมูล
ทั่วไปเพื่อทำการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของ
บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา โดยการ
สัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) ผู้มีส่วน
ได้เสียในพื้นที่ บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา
ประกอบด้วย มูลนิธิชัยพัฒนา หน่วยงานภาครัฐใน
จังหวัดพังงาที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและ
การพัฒนาการท่องเที่ยวในบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี
จังหวัดพังงาผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และ
มัคคุเทศก์ที่นำเที่ยว ในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอ
กระบุรี จังหวัดพังงา โดยใช้การสัมภาษณ์ด้วยคำถาม
ปลายเปิด (Opened-ended) แล้วนำมาวิเคราะห์
ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) สังเคราะห์
ประเด็นที่มีความเป็นไปได้ในการกำหนดรูปแบบ
การท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมทางน้ำของบ้านทุ่งรัก
อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงาและทำการกำหนดรูปแบบ
การท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมทางน้ำหลังจากนั้นทำการ
วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และ
ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ด้วย
การจัดกิจกรรม การท่องเที่ยวทางน้ำที่บ้านทุ่งรัก
อำเภอกระบุรีจังหวัดพังงา แล้วทำการเก็บข้อมูลทาง

ด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาท่องเที่ยว กิจกรรมทางน้ำที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษารูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยว กิจกรรมทางน้ำ: กรณีศึกษาบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. สัมภาษณ์เชิงลึกกับมูลนิธิชัยพัฒนา หน่วยงานภาครัฐ กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ผู้ประกอบการกิจกรรมทางน้ำ ในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก จังหวัดพังงา เพื่อเป็นแนวทางการบริหารจัดการ กิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ จำนวน 22 ราย

2. เก็บข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ เกี่ยวกับรูปแบบ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ ทางด้านค่าใช้จ่าย และความพึงพอใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมทางน้ำบ้านทุ่งรัก จังหวัดพังงา ภายหลังจากการบริหารจัดการการท่องเที่ยวด้วย กิจกรรมทางน้ำ เพื่อประเมินการตัดสินใจในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก จังหวัดพังงา ตามแบบสอบถาม จำนวน 409 ชุด โดยใช้สูตรตามสูตร Determination a sample size (Yamane, 1973)

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบการสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม และเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับครอบคลุม

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย แล้วนำมาสร้างแบบ สอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเป็น คำถามแบบปลายเปิด (Open ended) ลักษณะ ของข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหาร จัดการการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยทำการสัมภาษณ์ตาม สถานที่ปฏิบัติงานของผู้ให้ข้อมูล อุปกรณ์ที่ใช้ ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง การจดบันทึก และกล้อง บันทึกภาพ

เครื่องมือเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามที่ร่วมนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มี ประสิทธิภาพ หลังจากนั้นทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบและขอคำแนะนำ ในการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำมา ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 409 ชุด โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของนัก ท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก ลักษณะคำถามเป็นการเลือกคำตอบตามความจริง เพียงข้อเดียว มีคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 1 ถึง ข้อ 6

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยว กิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก มีคำถาม ทั้งหมด 13 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 7 ถึงข้อ 19

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตที่พื้นที่บ้านทุ่งรัก มีคำถามทั้งหมด 3 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 20 ถึงข้อ 22 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยจัดอันดับคะแนนตามความเห็นด้วยมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. สัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ประกอบด้วย มูลนิธิชัยพัฒนา หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดพังงา ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและการพัฒนาการท่องเที่ยวในบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และมัคคุเทศก์ที่นำเที่ยวในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Method) จำนวน 22 ราย เพื่อเป็นแนวทางการบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นที่มีความเป็นไปได้ ในการกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของบ้านทุ่งรัก

2. เก็บข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ และความพึงพอใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมกิจกรรมทางน้ำบ้านทุ่งรัก จังหวัดพังงา ภายหลังการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำเพื่อประเมินการตัดสินใจในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก จังหวัดพังงา ด้วยแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage) และจัดระดับความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ หลังจากนั้นนำค่าสถิติที่ได้มาสังเคราะห์และสรุป โดยใช้ความถึ

ร้อยละและค่าเฉลี่ย เพื่อหาแนวทางการกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของบ้านทุ่งรักในลำดับต่อไป

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำของบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำของบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแบบผสม (Mixed method) ทั้งวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) และเชิงปริมาณ (Quantitative research) ดังนี้

วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กับผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ประกอบด้วย มูลนิธิชัยพัฒนา หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดพังงา ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและการพัฒนาการท่องเที่ยวในบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และมัคคุเทศก์ที่นำเที่ยวในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา โดยใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างเป็นคำถามปลายเปิด (Opened-ended)) ลักษณะของข้อคำถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเรือแคนู ที่บ้านทุ่งรักอำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา จำนวน 4 ข้อ สร้างขึ้นจากการสืบค้นรวบรวมเอกสารวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งผ่านกระบวนการหาค่าความเที่ยงตรงและผ่าน

คณะกรรมการจริยธรรมแล้ว เพื่อนำไปสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพังงา เพื่อนำไปกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ และเก็บข้อมูลด้วยการจดบันทึกและบันทึกเสียงแล้ว นำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) สรุปประเด็นสำคัญ

หลังจากนั้นทำการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) ด้วยการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพังงา แล้วทำการเก็บข้อมูลทางด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำที่บ้านทุ่งรักอำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพังงา เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ และความพึงพอใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพังงา ภายหลังการบริหารจัดการการท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมทางน้ำ เพื่อประเมินการตัดสินใจในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก จังหวัดพังงา โดยผู้ทำการวิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตัวเอง จำนวน 409 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีทางสถิติและคำนวณค่าต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยหาค่าสถิติด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย พบว่า

1. การประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก ผ่านช่องทางผ่านพับโฆษณา เว็บไซต์ของการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา และโซเชียลเน็ตเวิร์ค (Social network) ต่าง ๆ เช่น Facebook, Line อยู่ในระดับร้อยละ 85.10

2. การจูงใจเรือในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพังงา ผ่านช่องทางโทรศัพท์ โทรสาร เว็บไซต์ และทางไลน์ของเจ้าหน้าที่มูลนิธิชัยพัฒนาอยู่ในระดับร้อยละ 87.80

3. การขึ้นลงเรือในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพังงา ได้แก่ ระบบการลงทะเบียนของการจัดกิจกรรม ขั้นตอนการอำนวยความสะดวกในการขึ้นลงเรือ และเจ้าหน้าที่ให้บริการประจำจุดในการขึ้นลงเรืออยู่ในระดับร้อยละ 93.20

4. กิจกรรมในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพังงา ได้แก่ พายเรือชมธรรมชาติ ชมป่าโกงกาง ที่มีอายุมากกว่า 100 ปี คุวธิ์เลี้ยงปลาในกระชังให้อาหารปลา และปลูกป่าชายเลนอยู่ในระดับร้อยละ 91.70

5. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพังงา ได้แก่ การจัดเตรียมเสื้อชูชีพและนกหวีดให้แก่นักท่องเที่ยวทุกคน การจัดเตรียมเจ้าหน้าที่อยู่ประจำจุดตามเส้นทางพายเรือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุแก่นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ประจำจุดจะเข้าช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทันที การจัดเตรียมเรือเร็วพร้อมชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ ซึ่งเรือดังกล่าวจะสามารถเข้าถึงจุดที่นักท่องเที่ยวเกิดอุบัติเหตุได้ภายในเวลาไม่เกิน 5 นาที และอุปกรณ์ปฐมพยาบาลในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ อยู่ในระดับร้อยละ 97.80

6. การส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพังงา อยู่ในระดับร้อยละ 96.80

7. การซื้อสินค้าในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ในเรื่องการจัดให้มีพื้นที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ สินค้าที่ระลึก หรือสินค้าที่ผลิตจากชาวบ้านทุ่งรักไว้บริการนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับร้อยละ 89.00

8. ช่องทางการชำระเงินในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก ได้แก่ การจัดให้มีบัญชีธนาคารสำหรับนักท่องเที่ยวที่จองล่วงหน้า และการจัดให้มีการเจ้าหน้าที่รอรับเงิน ณ จุดลงทะเลก่อนลงเรือ อยู่ในระดับร้อยละ 90.50

9. ระยะทางในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา อยู่ในระดับร้อยละ 82.40

10. ระยะเวลาในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา อยู่ในระดับร้อยละ 83.90

11. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา อยู่ในระดับร้อยละ 88.50

12. สถานที่จอดรถของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรักอำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา อยู่ในระดับร้อยละ 96.10

13. ห้องน้ำ/ห้องสุขาแต่ละจุดของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา อยู่ในระดับร้อยละ 71.40

การศึกษาวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี และการจัดเตรียมสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความเข้าใจและดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ควรประกอบด้วย

1. การเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมเรือแคนู ประกอบด้วย

1.1 การเตรียมความพร้อมให้แก่ฝีพายประจำเรือ ผลการศึกษาข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า จะต้องเตรียมความพร้อมของคนพายเรือหรือฝีพายให้มีความพร้อม คนพายเรือหรือฝีพายจะต้องแสดงความเป็นมืออาชีพ การจะเป็นมืออาชีพได้จะต้องมีการศึกษาดูงานตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำด้วยเรือแคนูที่เหมือน ๆ กัน จัดให้มีการฝึกอบรมการเป็นฝีพายที่ดี การฝึกอบรมการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี เพราะฝีพายจะต้องเป็นมัคคุเทศก์ให้กับนักท่องเที่ยวสามารถเล่าเรื่องราวของสถานที่ท่องเที่ยว ณ จุดต่าง ๆ ที่นำนักท่องเที่ยวไปชมได้ก็จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนี้สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่ฝีพายจำเป็นจะต้องได้รับการฝึกอบรม คือ การฝึกอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้แก่นักท่องเที่ยว หากเกิดอุบัติเหตุกับนักท่องเที่ยว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ร้อยละ 81.82 ต่างให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากร จะต้องได้รับการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

1.2 โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ถนนหนทาง ป้ายบอกทาง ป้ายประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุง เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น ที่จอดรถ ห้องน้ำ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยวชุมชน เป็นมาตรฐานที่กำหนดโดยหน่วยงานราชการ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนให้มีมาตรฐาน

1.3 ปัจจุบันยังไม่มีผู้นำด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน หากจะทำกิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำ ชุมชนควรจะมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยวของชุมชน และการบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จัดตั้งขึ้น ซึ่งจะทำให้ชุมชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ จะได้ร่วมมือร่วมใจกันในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนต่อไป ดังนั้นผู้นำด้านการท่องเที่ยวของชุมชนจึงควรมีบทบาทและสามารถที่จะโน้มน้าวให้ทุก ๆ คนในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละส่วน

2. การบริการที่ควรมอบให้แก่นักท่องเที่ยวประกอบด้วย

2.1 จะต้องมีห้องน้ำที่สะอาดและเพียงพอแก่นักท่องเที่ยว ห้องน้ำที่จัดไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยว นอกจากจะต้องมีความสะอาดและมีจำนวนห้องน้ำที่เพียงพอแก่นักท่องเที่ยวแล้ว ทำเลที่ตั้งของห้องน้ำก็ต้องอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ไม่ตั้งอยู่ไกลจนเกินไป และไม่ควรจะอยู่ในมุมอับหรืออยู่ในที่ลับตาคน จนทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกว่าไม่ปลอดภัย และทางไปห้องน้ำก็ต้องจัดให้มีป้ายบอกทางติดตั้งไว้เป็นระยะ ๆ ไม่ใช่ปล่อยให้ นักท่องเที่ยวเดินหาห้องน้ำจนเกิดความรู้สึกที่ไม่ดี

2.2 จัดให้มีที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว โดยจะต้องจัดให้มีป้ายบอกให้ชัดเจนว่าบริเวณใดจอดรถได้ บริเวณใดจอดไม่ได้ สถานที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยว จะต้องไม่อยู่ไกลจากจุดท่องเที่ยวมากเกินไปนัก และควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกในการเข้าจอดและคอยดูแลความปลอดภัยให้กับรถของนักท่องเที่ยว

2.3 จัดให้มีอุปกรณ์เซฟตี้ ให้กับนักท่องเที่ยวระหว่างการทำกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น เสื้อชูชีพที่มีนกหวีด นอกจากอุปกรณ์ทาง

ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวแล้ว ก็ควรจัดเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องความปลอดภัยให้แก่ นักท่องเที่ยว ตั้งแต่เข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยวของบ้านทุ่งรัก รวมถึงช่วงเวลาระหว่างการทำกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกปลอดภัยเมื่อมาท่องเที่ยว

2.4 การต้อนรับที่สุภาพอ่อนโยน การต้อนรับจะต้องมีการบริการที่สุภาพ หมายความว่า เวลาพูดกับนักท่องเที่ยวจะต้องมีวาจาที่สุภาพ คำว่าสุภาพนี้ จะต้องสุภาพในที่ทำงานเลย สุภาพ ในจุดบริการจะต้องสุภาพทั้งกับนักท่องเที่ยวและสุภาพกับเพื่อนร่วมงานด้วย

2.5 จัดให้มีสถานที่พักคอยสำหรับนักท่องเที่ยว กรณีที่นักท่องเที่ยวจะต้องรอการลงเรือ หรือเมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นกลุ่ม แต่มีนักท่องเที่ยวบางคนไม่ประสงค์จะร่วมกิจกรรมพายเรือแคนู ก็จะต้องจัดให้มีสถานที่ให้พักคอยสำหรับนักท่องเที่ยว และในจุดพักคอยก็ต้องจัดให้มีอาหารว่าง และเครื่องดื่มไว้คอยบริการ รวมถึงจะต้องมีหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ทิว หรือกิจกรรมการละเล่นไว้บริการ

3. ลักษณะกิจกรรมของการท่องเที่ยวทางน้ำในพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ควรทำในรูปแบบ

3.1 เป็นกิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมกับการกิจกรรมนั้น ๆ

3.2 เป็นกิจกรรมการพายเรือชมวิวป่าโกงกาง ดูกระชังปลา มีการเล่นน้ำ หาดทรายชักริน ดูกองทัพบูก้ามดาบ

3.3 ควรเป็นกิจกรรมที่มีการพัฒนาปรับปรุง กิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ตื่นตาตื่นใจ โดยการนำเรือหางยาว ลากเรือแคนูไปพายท่องเที่ยวยัง

แหลมไม้ตายคูหนวดมังกร และไปท่องเที่ยวยัง
เกาะพระทอง

3.4 เป็นกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับ
สถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น ประสานกับผู้จัดท่องเที่ยว
ล่องแพที่ธารมรกต อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ให้มี
ความเชื่อมโยงและส่งต่อนักท่องเที่ยวซึ่งกันและกัน
ตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาท่องเที่ยว
ล่องแพธารมรกต อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา แล้ว
สามารถจัดโปรแกรมเชื่อมโยง ให้ไปพายเรือแคนูชม
ทัศนียภาพความสวยงามของธรรมชาติ ต่อที่บ้านทุ่งรัก
อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา

3.5 เป็นกิจกรรมที่มีความแตกต่างจาก
การพายเรือแคนูของที่อื่น ๆ เช่น มีการชมวิถีชีวิตของ
ชุมชน เช่น การทำกะปิ การทำลอบหมึก การสาน
ตะกร้าด้วยทางมะพร้าว การทำยาหม่องน้ำด้วยพืช
การทำเรือมอแกน ชมโรงงานผลิต อาหารปลาของ
มูลนิธิชัยพัฒนา ในชุมชนบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี
จังหวัดพังงา ชมต้นโกงกางยักษ์ที่มีอายุนับร้อย ๆ ปี
ชมเตาเผาถ่านโบราณนับร้อย ๆ ปี ชมกองทัพอู
ก้ามดาบ และกองทัพอูมดแดง และมีส่วนร่วมใน
การหาหอยชักตีน

4. ปัจจัยที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยว
กิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำที่บ้านทุ่งรักอำเภอ
กระบุรีจังหวัดพังงา ได้แก่

4.1 การประชาสัมพันธ์ผ่านโซเชียล
มีเดียต่าง ๆ เช่น Facebook, Line, Website ทาง
ด้านการท่องเที่ยว

4.2 ประชาสัมพันธ์ผ่านหน่วยงาน
ต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สื่อ
ประชาสัมพันธ์ของจังหวัดพังงา สื่อด้านการ
ท่องเที่ยวของเอกชน

4.3 จัดให้มีการเชื่อมโยงด้านการ
ท่องเที่ยวกับบริษัทนำเที่ยวใกล้เคียง เพื่อให้มีการ
ส่งต่อนักท่องเที่ยวซึ่งกันและกัน

4.4 ประชาสัมพันธ์ตรงกับกลุ่ม
นักท่องเที่ยวตามโรงแรมต่าง ๆ

4.5 จัดทำภาพถ่ายสถานที่ท่องเที่ยว
ให้มีความเข้าใจและดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว
ที่เข้ามาท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำที่บ้านทุ่งรัก อำเภอ
กระบุรี จังหวัดพังงา พบว่า

1. การประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยว
กิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก จะต้อง
ดำเนินการผ่านช่องทางผ่านโซเชียลมีเดีย, เว็บไซต์
ของการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา และโซเชียลเน็ตเวิร์ค
(Social network) ต่าง ๆ เช่น Facebook, Line
ซึ่งสอดคล้องกับ (วันทิกา หิรัญเทศ ,2556) กล่าวว่า
พฤติกรรมการซื้อของนักท่องเที่ยวมีลักษณะเป็น
กระบวนการที่ต้องใช้เวลาพิจารณาและความ
พยายามในการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ใด
ผลิตภัณฑ์หนึ่ง ซึ่งมีปัจจัยแหล่งท่องเที่ยวหรือ
ธุรกิจท่องเที่ยวทั้งสิ่งกระตุ้นภายในและภายนอก
ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการอยากพักผ่อน
หย่อนใจหรือเดินทางไปท่องเที่ยวปลดปล่อยให้
หายเหนื่อยหรือซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว
นักท่องเที่ยวอาจหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว
จากอินเทอร์เน็ต จากนิตยสารท่องเที่ยว จากโฆษณา
ประชาสัมพันธ์จากบริษัทท่องเที่ยว จากสำนัก
ส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมทั้งข้อมูลทางสังคม อาทิ
เช่น ครอบครัว ญาติพี่น้องอาจารย์ เพื่อนร่วมงาน
 ฯลฯ โดยส่วนมากนักท่องเที่ยวจะเลือกใช้บริการ
บริษัทที่มีเว็บไซต์

2. การจองคิวเรือในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร จะต้องดำเนินการผ่านช่องทางโทรศัพท์ โทรสาร เว็บไซต์และทางไลน์ของเจ้าหน้าที่มูลนิธิพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับ (โกศล ดีศีลธรรม, 2551) ให้ความหมายของห่วงโซ่อุปทาน หรือ เครือข่ายโลจิสติกส์ไว้ว่า เป็นการใช้ระบบของหน่วยงาน คน เทคโนโลยี กิจกรรม ข้อมูลข่าวสาร และทรัพยากร มาประยุกต์ เข้าด้วยกัน เพื่อการเคลื่อนย้ายสินค้าหรือบริการ จากผู้จัดหาไปยังลูกค้า โดยกิจกรรมของห่วงโซ่อุปทานจะทำหน้าที่แปรสภาพทรัพยากรธรรมชาติ วัตถุดิบ และวัสดุอื่น ๆ ให้กลายเป็นสินค้าสำเร็จรูป แล้วจึงส่งไปจนถึงลูกค้าคนสุดท้าย

3. การขึ้นลงเรือในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร จะต้องจัดให้มีระบบการลงทะเบียนของการจัดกิจกรรม ขั้นตอนการอำนวยความสะดวกในการขึ้นลงเรือ และเจ้าหน้าที่ ให้บริการประจำจุดในการขึ้นลงเรือ ซึ่งสอดคล้องกับ (สุขมาลย์ หนูมาศ, 2552) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ว่า “บุคคลผู้ซึ่งแสวงหา จัดซื้อใช้ประโยชน์และประเมินสินค้าบริการที่คาดว่าจะสามารถสนองความต้องการได้” นักท่องเที่ยวมีทรัพยากรที่สามารถใช้เพื่อแลกกับความพึงพอใจ จากการใช้บริการที่เขาต้องการคือ เงิน เวลา และความพยายามในการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวทำให้ทราบถึงรูปแบบการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว ว่านักท่องเที่ยวซื้อสินค้าบริการอะไร ทำไมถึงซื้อบริการนั้น และเขาประเมินบริการเหล่านั้นอย่างไร

4. กิจกรรมในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร จะต้องจัดให้มีบริการแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่

พายเรือชมธรรมชาติ ชมป่าโกงกางที่มีอายุมากกว่า 100 ปี คูวิถีเลี้ยงปลาในกระชังให้อาหารปลาและปลูกป่าชายเลน ซึ่งสอดคล้องกับ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เป็นการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ (Nature-based tourism) ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ทั้งนี้ รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว นั้น ได้แก่ ป่าไม้ นก สัตว์ป่า ถ้ำ น้ำตก ทะเล เป็นต้น

5. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร จะต้องจัดให้มีบริการแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ การจัดเตรียมเสื้อชูชีพและนกหวีดให้นักท่องเที่ยวทุกคน การจัดเตรียมเจ้าหน้าที่อยู่ประจำตามเส้นทางพายเรือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุแก่นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ประจำจุดจะเข้าช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทันที การจัดเตรียมเรือเร็วพร้อมชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ ซึ่งเรือดังกล่าวจะสามารถเข้าถึงจุดที่นักท่องเที่ยวเกิดอุบัติเหตุได้ภายในเวลาไม่เกิน 5 นาที และอุปกรณ์ปฐมพยาบาลในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555) กล่าวว่า การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว (Decision making) นับว่าเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวมาก เมื่อผู้ประสงค์จะเดินทางท่องเที่ยวได้รับข้อมูลทางการเที่ยวแล้ว การพิจารณาตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ไหนที่ดีที่สุด โดยคำนึงถึงการประหยัดปลอดภัย สะดวกสบายและความอภิรมย์มากที่สุดเป็นเกณฑ์

6. จะต้องจัดเตรียมการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร ให้มีความพร้อมอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ (พนารัช

ปริดากรณ์, 2556) ได้ศึกษาโครงสร้างและห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) ของธุรกิจการท่องเที่ยวในปัจจุบัน พบว่า มีการรวมกลุ่มในรูปแบบสมาคมมากมาย แต่ยังไม่มีการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายในระดับประเทศ มีเพียงการรวมตัวในรูปแบบเครือข่ายในระดับจังหวัดหรือชุมชน เช่น เครือข่าย การท่องเที่ยว โดยชุมชน มีศูนย์ประสานงานฯ เป็นองค์กรกลางด้านข้อมูลข่าวสารมีบทบาทในการประสานงาน เชื่อมโยงองค์ความรู้ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิกเป็นสื่อกลางในการบอกปัญหาและความต้องการของสมาชิกให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเป็นแหล่งข้อมูลให้กับชุมชน หน่วยงานทั้งรัฐและเอกชน สื่อ และผู้ที่สนใจเรื่องการท่องเที่ยวโดยชุมชน

7. ในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิต จังหวัดพังงา ควรจัดให้มีพื้นที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ สินค้าที่ระลึก หรือสินค้าที่ผลิตจากชาวบ้านทุ่งรักไว้บริการนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการส่งเสริมผลิตภัณฑ์หรือสินค้าของชุมชนซึ่งสอดคล้องกับ (ฉันทวี วรรณถนอม, 2552) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจ หมายถึง “การพิจารณาเลือกวิธีปฏิบัติจากหลายๆ ทางเลือก เพื่อให้ได้ทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเลือกเดียวเท่านั้น”

8. ช่องทางการชำระเงินในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก จะต้องดำเนินการให้มีบัญชีธนาคารสำหรับนักท่องเที่ยวที่จองล่วงหน้า และการจัดให้มีการเจ้าหน้าที่รอรับเงิน ณ จุดลงทะเบียนก่อนลงเรือ ซึ่งสอดคล้องกับ (ธนิตยโสรัตน์, 2550) ที่ได้รวบรวมคำจำกัดความและความหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการโซ่อุปทาน (Supply chain management) ไว้ว่า หมายถึง การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่คำนึงถึงความเกี่ยวเนื่อง หรือความ

สัมพันธ์กันแบบบูรณาการของหน่วยงานหรือแผนกในองค์กร และคู่ค้าที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นลูกค้าหรือผู้ส่งมอบ ในโซ่อุปทาน โดยมีจุดประสงค์เพื่อนำส่งสินค้า หรือ บริการตามความต้องการของผู้บริโภคให้ดีที่สุด ทั้งเรื่องของเวลา ราคา หรือคุณภาพ โดยจะบริหารจัดการในเรื่องของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการขององค์กร และคู่ค้า อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ขจัดความล่าช้าในการทำธุรกรรมต่าง ๆ รวมถึงขจัดปัญหาในการส่งหรือรับมอบสินค้าและบริการที่มีผลมาจากระบบการจัดการด้านการเงินที่ไม่มีประสิทธิภาพ

9. ระยะทางในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิต จังหวัดพังงา ตามเส้นทางการท่องเที่ยวที่กำหนดไว้ มีระยะทางที่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับ (วลัยพร วัชรตระกูลไพบูลย์, 2556) การตัดสินใจ ของนักท่องเที่ยวอาจมีความสลับซับซ้อนมากกว่า การซื้อสินค้าทั่วไป เนื่องจากมีความเกี่ยวพันกันในหลายประการ ประเด็นตัวอย่างที่นักท่องเที่ยวต้องคิดตัดสินใจอย่างเกี่ยวเนื่องกันเมื่อเกิดความต้องการท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่จะเดินทางไป วิธีการเดินทาง และระยะเวลาของการเดินทางไปท่องเที่ยว

10. ระยะเวลาในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิต จังหวัดพังงา ตามเส้นทางการท่องเที่ยวที่กำหนดไว้ มีระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับ (พงษ์ชัย อธิคมรัตน์กุล, 2550) กล่าวโดยสรุปว่าการจัดการโซ่อุปทาน หรือ Supply chain management หมายถึง กระบวนการบูรณาการ ขั้นตอนการดำเนินงาน ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบ การผลิต การ

จัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การจัดการระบบคลังสินค้า ตลอดจนการส่งสินค้า จนถึงปลายทางก็คือลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านคุณภาพ ปริมาณ ระยะเวลา และสถานที่ เพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายให้ต่ำที่สุด และตอบสนองความต้องการของลูกค้าทุกระดับให้เกิดความพึงพอใจอย่างสูงสุด

11. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ ในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร มีความเหมาะสมและนักท่องเที่ยวสามารถยอมรับได้ ซึ่งสอดคล้องกับ (นิศา ชัชกุล, 2554) กล่าวว่า ในมุมมองของลูกค้าการตั้งราคามีผลเป็นอย่างมาก ต่อการตัดสินใจซื้อบริการ และราคาของการบริการ เป็นปัจจัยสำคัญในการบอกถึงคุณภาพที่จะได้รับ กล่าว คือ ราคาสูงคุณภาพในการบริการควรจะสูง ด้วย ทำให้ความคาดหวังของลูกค้าต่อบริการที่ได้รับ จะสูงด้วย แต่ผลที่ตามมา คือ บริการต้องมีคุณภาพ ตอบสนอง ความคาดหวังของลูกค้าได้ ในขณะที่ การตั้งราคาต่ำ ลูกค้ามักคิดว่าจะได้รับบริการที่มีคุณภาพต่ำตามไปด้วย ซึ่งหากตั้งราคาต่ำมากเกินไปลูกค้าอาจจะไม่ใช้บริการได้ ดังนั้นการตั้งราคา ในธุรกิจบริการเป็นเรื่องที่ซับซ้อนยากกว่าการตั้งราคาของสินค้ามาก ซึ่งผู้บริหารต้องไม่ลืมว่าราคา คือเงินที่ลูกค้าต้องจ่ายออกไปเพื่อการรับบริการ ดังนั้นการที่ธุรกิจตั้งราคาสูงก็หมายความว่า ลูกค้าที่มาใช้บริการต้องจ่ายเงินสูง ผลที่ตามมา คือ ลูกค้าจะมีการเปรียบเทียบราคากับคู่แข่ง หรืออย่างน้อย ก็จะเปรียบเทียบกับความคุ้มค่ากับสิ่งที่จะได้รับจากการบริการ

12. สถานที่จอดรถของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร มีความสะดวกสบายและมีความปลอดภัยเป็นที่ยอมรับ

ของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555) กล่าวว่า ประสบการณ์นักท่องเที่ยว (Experience) เมื่อนักท่องเที่ยวได้รับ หรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นสถานที่คน สภาพแวดล้อม การบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ปรากฏผลการประเมินว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ

13. ห้องน้ำ/ห้องสุขา แต่ละจุดของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในบริเวณเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร มีความสะดวกและเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับ (กรมการท่องเที่ยว, 2560) กล่าวว่า บริการเบ็ดเตล็ดทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว (Ancillary) อาทิเช่น บริการด้านร้านอาหารโรงพยาบาล ไปรษณีย์ สถานีบริการน้ำมัน ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ห้องสุขา ฯลฯ องค์ประกอบทั้ง 5 ประการ ควรปรากฏอยู่บนระบบฐานข้อมูลการจัดการการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวทุกแหล่งที่เป็นจุดหมายปลายทาง (Destination management system: DMS)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

หลังจากที่ผู้ทำการวิจัย ได้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำในเขตพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตรแล้ว ผู้ทำการวิจัยได้ทำการศึกษา วิเคราะห์การบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำผู้ทำการวิจัยมีข้อเสนอแนะที่ควรพัฒนาและปรับปรุง เพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำที่จะเกิดขึ้นอย่างยั่งยืนในเขตพื้นที่มูลนิธิชัยพัฒนาบ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร ดังนี้

1. การบริหารจัดการวางแผนของชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำ บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา เน้นในเรื่องของการวางแผนในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ต้องมีขั้นตอนการดำเนินการ และมีการวางแผนการดำเนินงานของชุมชนอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดความสะดวก ไม่สับสน สอดคล้องกับสถานการณ์ สามารถดำเนินการตามแผน เพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็ว และสิ่งสำคัญ ควรให้ทุก ๆ คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินการ จะได้เป็นการสร้างความมีส่วนร่วมให้กับชุมชน

2. การจัดองค์กรของชุมชน เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำของบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา โดยเน้นเรื่องการทำงานของบุคลากรในชุมชนที่สามารถทำงานได้หลายหน้าที่ มีความคล่องตัวสูง รวมถึงการแก้ไขสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็ว มีการแบ่งหน้าที่การทำงานกันอย่างชัดเจนรวมถึงบุคลากรหนึ่งคนต้องสามารถทำได้หลายหน้าที่ และจะต้องมีผู้นำในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำที่ชัดเจน โดยคัดเลือกจากคนในชุมชนที่มีภาวะความเป็นผู้นำ และเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชนและยินดีให้ความร่วมมือด้วย

3. การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ในอำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา หรือสถานที่ใกล้เคียง ทั้งที่เป็น การประสานงานที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ การขอรับการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ ควรบรรจุกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ และกำหนดนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่บ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ไว้ในแผนการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน จะต้องทำการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการตลาดในด้านสถานที่ท่องเที่ยวกิจกรรมการท่องเที่ยวและความ

ปลอดภัย เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่นเกี่ยวกับกิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำของบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา

4. การควบคุมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ควรมีการควบคุมด้านคุณภาพของการให้บริการการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยสามารถดูได้จากผลของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มารับบริการ นอกจากด้านคุณภาพแล้ว ยังควรพิจารณาระยะเวลาในการให้บริการ ว่าทันต่อการให้บริการหรือไม่

5. ควรเป็นกิจกรรมการพายเรือแคนูชมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มีความสมบูรณ์ของระบบนิเวศซึ่งเป็นเส้นทางที่ทอดผ่านป่าชายเลนที่มีพันธุ์พืชที่หายากและใกล้สูญพันธุ์หลายชนิด เช่น โกงกางใบใหญ่ โกงกางใบเล็ก ต้นตะบูน เหงือกปลาหมอ แสม ลำพู ต้นเสม็ดแดง เสม็ดขาว ไหลเผือก ชมปรากฏการณ์กองทัพบูก้ามดาบ มีส่วนร่วมหาหอยชักตีน ชมการเลี้ยงปลาในกระชังให้อาหารปลา

6. ควรเป็นกิจกรรมที่มีความแตกต่างจากการพายเรือแคนูของท้องถิ่น เช่น มีการชมวิถีชีวิตของชุมชน เช่น การทำกะปิ การทำลอบหมึก การสานตะกร้าด้วยทางมะพร้าว การทำยาหม่องน้ำด้วยพืชการทำเรือมอแกน ชมโรงงาน ผลิตอาหารปลาของมูลนิธิชัยพัฒนาในชุมชนบ้านทุ่งรัก อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ชมต้นโกงกางยักษ์ที่มีอายุนับร้อย ๆ ปี ชมเตาเผาถ่านโบราณนับร้อย ๆ ปี ชมกองทัพบูก้ามดาบและกองทัพบูมดแดง

7. ควรเป็นกิจกรรมที่ให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างความรักความสามัคคีของคนในชุมชนและเพื่อเป็นพื้นฐานความร่วมมือในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำได้เป็นอย่างดีและยังเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่า ชาวบ้าน

ในชุมชนได้พัฒนาตนเองพร้อมที่จะรองรับการท่องเที่ยวชุมชนที่จะเกิดขึ้นอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่มูลนิธิชัยพัฒนาบ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี

8. ควรเป็นกิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมไปกับกิจกรรมนั้น ๆ เช่น เดินชมและเลือกซื้อของฝากและผลิตภัณฑ์ในชุมชนบ้านทุ่งรักชัยพัฒนา การหาหอยชักตีน การประกอบอาหารทานด้วยตัวเองการเล่นน้ำ

9. ควรเป็นกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น ประสานกับผู้จัดท่องเที่ยวล่องแพที่ธารมรดก อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี ให้มีความเชื่อมโยงและส่งต่อนักท่องเที่ยวซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตัวอย่าง เช่น นักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาท่องเที่ยวล่องแพธารมรดก อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี แล้วสามารถจัดโปรแกรมเชื่อมโยงให้ไปพายเรือแคนูชมทัศนียภาพความสวยงามของธรรมชาติต่อบ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี

10. ควรเป็นกิจกรรมที่มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน อาทิ เช่น บุคลากรต้องมีความรู้ มีประสบการณ์ดูแล แก้ว และให้คำปรึกษาแก่นักท่องเที่ยวสามารถเล่าเรื่องราว Story ให้นักท่องเที่ยว

ฟังเป็นความรู้หรือเป็นสีสันของการท่องเที่ยวในครั้งนั้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ สำหรับรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่บ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำในพื้นที่มูลนิธิชัยพัฒนาบ้านทุ่งรัก อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี จึงไม่สามารถเชื่อมโยงไปยังเกาะพระทองได้ซึ่งเกาะพระทอง ถือเป็นถิ่นฐานเดิมของคนในชุมชนมูลนิธิชัยพัฒนา บ้านทุ่งรัก และยังเป็นสถานที่ที่มีความงดงามและมหัศจรรย์ที่ธรรมชาติรังสรรค์ให้เป็น “Dream Destination” ของใครหลาย ๆ คน มีความอุดมสมบูรณ์ มีทัศนียภาพงดงาม มีลักษณะภูมิประเทศที่ตั้งรายล้อมไปด้วยธรรมชาติของผืนป่าโกงกาง และผืนน้ำทะเลสีเขียวมรกต หากศึกษาครั้งต่อไปควรจะมีการศึกษาให้มีความเชื่อมโยงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว. (2560). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)*. วันที่ทำการสืบค้น 5 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก http://www.tica.or.th/images/plan_tourism2555-2559/2555-2559.pdf.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). *ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ. 2558-2560 สำนักนโยบายและแผน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- โกศล ดีศีลธรรม. (2551). *โลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานสำหรับการแข่งขันยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์.
- ฉันทิช วรรณณอม. (2552). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- ธนิต โสรัตน์. (2550). *การประยุกต์ใช้โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน*. กรุงเทพฯ: วี-เชิร์ฟ โลจิสติกส์.

- นิตา ชัชกุล. (2554). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2555). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: เพ็ญข้าหลวง พรินดีแอนด์พับลิชชิง.
- พงษ์ชัย อธิคมรัตน์กุล. (2550). การประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้บริการโลจิสติกส์ภายนอก. *วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์*, 47(3), 119-140.
- พนารัช ปรีดากรณ์. (2556). การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวผ่านการสร้างเครือข่ายกลุ่มธุรกิจ. *วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ*, 9(1), 48-67.
- วลัยพร รวีตระกูลไพบูลย์. (2556). *การตัดสินใจท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วันทิกา หิรัญเทศ. (2556). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี. นนทบุรี: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- สำนักงานจังหวัดพังงา. (2556). *แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดพังงาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556*. พังงา: สำนักงานจังหวัดพังงา.
- สุขุมาลัย หนูมาศ. (2552). *แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการชมวัดและพิพิธภัณฑ์การศึกษา วัดพระมหาธาตุมหาวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช*. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

Received: 14 March 2018

Revised: 4 May 2018

Accepted: 22 May 2018